

Nekrológ

Sr. M. Júlia, Štefánia Hanicová, FDC

Narodená	14.11.1933 v St. Pölten (Rakúsko)
Prvé sľuby	22. 2.1970 v Hajniciach (Česko)
Zomrela	18.12.2017 vo Veľkých Levároch

Manželia Hanicovi, František a Mária rod. Babušková boli na sezónnej práci v St. Pöltene, v Rakúsku, keď sa im 14. novembra 1933 narodili dvojčatá, Štefánia a Emília. Hneď na druhý deň tu boli aj pokrstené. Neskôr do rodiny pribudla dcéra Mária a syn Michal. Rodičia všetky štyri deti vychovávali v kresťanskom duchu.

Štefánia navštevovala základnú školu v Častkovciach a meštianku v susednej obci Podolie. Tu sa zoznámila so sestrami Kongregácie Dcér Božskej Lásky.

Od mladosti pracovala na rôznych miestach ako pomocníčka v kuchyni, v záhrade a neskôr, takmer dvadsať rokov ako krajčírka v Odevných závodoch v Novom Meste nad Váhom.

So svojou priateľkou Tonkou Gajdošechovou (neskôr naša sr. M. Anna) sa navzájom povzbudzovali v duchovnom živote a v usmernení na ceste rehoľného povolania.

V roku 1969 vstúpila Štefka do Slovenskej provincie Kongregácie Dcér Božskej Lásky, v čase takzvanej normalizácie. S týmto jej rozhodnutím najbližší príbuzní veľmi nesúhlasili, čo jej spôsobovalo bolesť a trápenie. No postupne sa s tým vyrovnali.

Vstupom do noviciátu dostala meno sr. M. Júlia. Noviciát a ďalšie obdobie počiatocnej formácie prežila v komunite v Hajnici u Trutnova (CZ), kde naše sestry pôsobili v Ústave sociálnych služieb pre telesne a duševne postihnuté deti.

Sr. Júlia si časom doplnila kvalifikáciu pre opatrovateľskú službu. S veľkou láskou, trpezlivosťou a starostlivosťou ošetrovala ťažko postihnuté deti. Využila svoje schopnosti krajčírky a vždy im niečo zaujímavé a pekné ušila. Dokázala zladať aj tie najmenšie kúsky látky a vytvoriť užitočné a praktické veci.

V roku 1981 sestry ukončili činnosť v Hajniciach a boli preložené do Bílé Vody u Javorníka (CZ), do takzvaného charitného domova pre sestry. Sestre Júlii bola určená práca v záhrade. Vykonávala ju veľmi ochotne, s láskou a pokojne do roku 1986, kedy, z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu mamy a sestry išla domov do Častkoviec, aby ich ošetrovala. V susednej dedine Podolie, bola komunita našich sestier, s ktorými sr. Júlia udržiavala kontakt a takmer denne sa zúčastňovala na spoločných modlitbách, alebo na svätej omši vo farskom kostole, alebo pri iných príležitostiach. Po skončení veľkodušnej služby jej príbuzným sa v roku 1995 vrátila do spoločenstva sestier, do komunity v Trnave.

Pôsobila vo viacerých komunitách: v Trnave, v Michalovciach v Košiciach vo Veľkých Levároch. Všade veľmi ochotne pomáhala pri domácich prácach, v kuchyni, v záhrade a pri šití.

Košice, kde prežila takmer 9 rokov, si veľmi obľúbila. Neprekážal jej ruch veľkomesta. Veľmi si vážila možnosť účasti na dennej svätej omši, Eucharistickej adorácii a iných náboženských aktivitách, na ktorých sa so spolusestrami rada zúčastňovala. Aj napriek vyššiemu veku, dala prednosť cestovaniu električkou, pred možnosťou nechať sa odvieť autom. Cestou využila čas na osobný rozhovor s ľuďmi, so záujmom a trpezlivo ich vypočula a prisľúbila modlitby.

O tom, že jej svedectvo zasväteného života ostalo živé potvrdzuje skutočnosť, že po jej odchode z Košíc veriaci i kňazi, ktorí ju poznali sa častejšie pýtali na ňu a vyjadrovali sa o nej s úctou, vďakou, obdivom a uznaním.

Ako opravdivá Dcéra Božskej Lásky milovala Zakladateľku Františku Lechnerovú, Božiu služobnicu i Kongregáciu a zaujímala sa o pôsobenie sestier v iných krajinách a na misiách.

Sestra Júlia vynikala duchom modlitby, pokoja, lásky, obetavosti, ochoty, pozornosti, nezištnou jednoduchou službou Bohu a blížnemu, úctou voči predstaveným, láskou k spolusestrám, pokojamilovnosťou, skromnosťou, tichosťou, pracovitnosťou, srdečnosťou a stále milým úsmevom na tvári.

V posledných rokoch mala výraznejšie ťažkosti so srdcom, dýchaním, chrbticou a iné. Utrpela úraz, pri ktorom si zlomila stehennú kosť a ruku. Liečba trvala takmer celý rok.

Jej zdravotný stav sa zhoršoval a v roku 2014 bola preložená do komunity vo Veľkých Levároch.

Kým vládala posilňovala svoj duchovný život dennou účasťou na svätej omši, na spoločnej modlitbe a rada trávila čas v kaplnke v osobnej modlitbe na mnohé úmysly. Posledné mesiace bola odkázaná na pomoc spolusestier a zväčša pripútaná na lôžko. Prijala tento kríž vyrovnane, ticho a s milým úsmevom.

V duchu sa spájala so spoločenstvom. Viackrát prijala sviatosť pomazania chorých. denne prijímala Eucharistického Krista

Bola si vedomá, že Pán už čoskoro príde. Na stretnutie s Ním sa pripravovala a veľmi tešila.

Približne pred mesiacom zomrela jej mladšia sestra Marka. Táto správa ju prekvapila, vyjadrila to slovami: „bola mladšia odo mňa a zomrela skôr“.

Sestra Júlia odišla k Pánovi obklopená láskavou starostlivosťou spolusestier a duchovne sprevádzaná ich modlitbami.

Drahá sestra Júlia, ďakujeme Vám za autentické svedectvo zasväteného života Dcéry Božskej Lásky, za všetko, čo ste s milosťou Božou vykonali pre dobro Cirkvi, Kongregácie, Provincie a ľudí, ktorým ste akýmkoľvek spôsobom pomáhala a s ktorými ste sa stretli. Nech Vám Trojjediný Boh všetko odmení večnou radosťou v nebi.

Odpočinutie večné daj jej Pane....

Napísala

Sr. M. Felicitas Vengliková, FDC